

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΟΡΚΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΟΡΚΙΑ

δού μερικά παράδοξα λεπτομέρεια, σχετικαί με τόν ορκον και την επιορκίαν παρά διαφόροι λαοίς εις τό παρελθόν.

Όταν ένας Κινέζος προσκαλήται μάρτυς στό δικαστήριον, ζητάει ένα χαρτί και τό καίει λέγοντας. «Μακάρι κ' εγώ νά καώ έτσι, άν λέω ψέματα !»

Άλλοι πάλι μάρτυρες σπάζουν ένα ποτήρι, εύχόμενοι, νά τσικισθούν κ' αὐτοί εἶσι άν επιορκήσουν. Άλλοι καίνε ένα άχυρο ή κβόνου τό κεφάλι ενός πετεινού κ' όρκίζονται, εύχόμενοι νά πάθουν τό ίδιο άμα δέν πούν την άλήθειαν. Στής ανατολικαίς Ίνδιαις πρό του όρκου προσφέρται στό μάρτυρα νερό του Γάγγη για νά πιή, και φύλλα του λατού για νά φάη. Πολλές φορές πάλι όρκίζονται στας Γραφάς.

Ένας δικαστικός της Βομβάης άναφέρει ότι κάποτε ένας μάρτυς κουβάλησε μαζί του στό δικαστήριο ένα δαμάλι και ζήτησε νά βαστάη άπό την ουρά, όσην ώρα θά βαστούσε ή μαρτυρία του. Άλλες Ίνδικαίς φυλές όρκίζονται άπάνω σέ δοράς τρίχρων με την πεποίθηση ότι τό θηρίο θά τους κατασπαράξη, άμα επιορκήσουν.

Άμα ένας Ίνδος θέλει νά κίνη συμβόλαιο, του όποιου οι όροι νά μείνουν άπαραβίαστοι, όρκίζεται άπάνω σέ σπαθί ή σέ μαχαίρι τό όποιο προηγουμένως έχει καθαιμάσει ο Βραχμάνος Ιερέας.

Οί Μσαιμεθαιοί όρκίζονται σ' όνομα του Θεού, λέγοντες όλες της ιδιότητες του του άποδίδει τό κοράνιο, πλύνουν δε πρώτιστα τά χέρια των, για νά έγγίσουν τό Κοράνιο.

Οί Ρωμαιοκαθολικοί όρκίζονται στό σταυρό, άλλοι δε λαοί σύμφωνα με τους τύπους της θρησκείας των.

Ό Αύστριακός κώδικς του 1781 άπαιτεί όπως οι όρκίζόμενοι ύψώνουν τόν άντίχειρα και τους πρώτους δακτύλους και λέγουν :

— «Ούτω γενούτο μοι βοηθός ο Θεός !»

Στή Γαλλία ο μάρτυς, άφου ο δικαστής τόν ερωτούσε : «Όμνύεις ότι θά ειπής την άλήθειαν και ουδέν άλλο ή την άλήθειαν ;», ύψωνε τό χέρι και έλεγε : «Τό όμνύω».

Οί Ιερείς όρκίζοντο βάζοντας τό χέρι επάνω στό στήθος.

Ίδου τώρα και ο τύπος τόν όποιον άπήθυσε στην Ίσπανία ο δικαστής προς τόν μάρτυρα : « Όμνύεις εις Θεόν τόν Πατέρα, εις Ίησουν Χριστόν τόν Υιόν και εις τό Άγιον Πνεύμα, άτινα εινε τρία πρόσωπα εις ένα άληθή Θεόν, εις τά Ιερά Εύαγγελια και εις τόν Σταυρόν όσι άποκρίσεις σου θά εινε έντελώς σύμφωνοι με την άλήθειαν ! » Και ο μάρτυς άπεκρίνεται : «Άμήν ! »

Άλλου πάλι, στην Ίσπανία, έσχημάτιζον σταυρό οι όρκίζόμενοι με τόν άντίχειρα και τόν λιχανόν και τόν ήσπάζοντο λέγοντες : « Όμνύω επί τούτου του Σταυρού».

Στήν Σκωτία, τό Δικαστήριο διατυπώνει ως εξής τό ερώτημα του όρκου : « Όμνύετε εις τον Παντοδύναμον Θεόν, εις όν θά δώσης λόγον κατά την ήμέραν της τελευταίας κρίσεως, ότι θά ειπυτε πίσαν την άλήθειαν και ότι ουδέν θέλετε παραμορφώση κατά την διάρκειαν των ήμετέρων συνεδριάσεων ; »

Αί επιβαλλόμενα κατά τόπους εις τους επιόρκους ποιναι ήσαν ή φυλάκισις, τά διά βίου δεσμά, ή εκθεσις, ο κώφον, ο στιγματισμός, ή στέρησις μερικόν πολιτικόν και άστικόν δικαιωμάτων, τό πρόστιμον και πολλές φορές ο θάνατος διά τας έγκληματικάς ύποθέσεις.

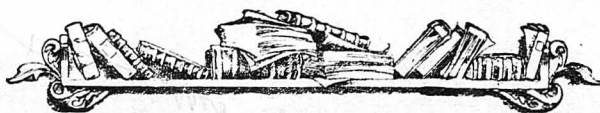
Στήν Όλλανδία ο έπίορκος έφυλακίζετο, κατεδικάζετο εις ραβδισμούς και εξορίζετο.

Οί Ίσπανοί κατεδικάζον τους επιόρκους σέ δωδεκαετή δεσμά και στό ξερίζωμα των οδόντων των.

Εις την Άγγλιαν ο έπίορκος έστηλιτευέτο και επλήρωνε πρόστιμον χιλίων φράγκων.

Ό Ίνδικός νόμος καταδικάζει τόν έπίορκον εις σημαντικόν πρόστιμον, εις εξορίαν και εις άποκοπήν ενός μέλους του.

Ο ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ΑΠΟΔΡΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΟΥ ΠΑΠΛΩΜΑΤΟΣ

έν ταις φυλακαίς Βεροίας ύπόδικος κ. Γ. Χρονόπουλος, λαμβάνων άφορμην εκ του έσχάτου δημοσιευθέντος διαγωνισμού του φυλακισμένου, μάς άφηγεταί, έν επιστολή του, πρωτότυπον άπόπειραν άποδράσεως καταδικου, λαρούσαν χώραν εις τας έν λόγω φυλακάς.

Ό κατάδικος λοιπόν Κωνστ. Μαλιόγλου, παρά τας ύποδείξεις του έπιστολογράφου μας, συστήσαντος εις αυτόν όπως διαφύγη των φυλακων καθ' όν τρόπον και ο φυλακισμένος του διαγωνισμού μας, έπροτίμησε άλλον τρόπον, πρακτικώτερον μόν, αλλά και επικινδυνώτερον, ως εκ των ύστερων άπεδείχθη.

Συνεννοήεις με κάποιον συγκατάδικό του ειρύπκωσ μέσα σ' ένα πάπλωμα τό όποϊόν ο δεύτερος έπρόκειτο ν' άποστείλη εις την πατρίδα του, μαζί με άλλα κλινοσκεπάσματα, εις δέμα. Ό άχθοφόρος, ο όποιος θυ μετέφερε τό δέμα αυτό άπο τας φυλακάς, ήταν ειδοποιημένος άπό πριν και καλοπληρωμένος. Διστυχώς όμως τό μυστικόν έπρόδοθη εις την έξωτερικην φρουράν των φυλακων, ή όποια εξήτησε νά έρευνήση τό δέμα. Η σχετικη έξευνα έγένητο κατά τρόπον άρκετά πρωτότυπον. Οί στρατιώται της φρουράς ήρχισαν νά χτυπούν τό δέμα με τους ύποκοπάνους των όπλων των. Όπως ήτο έπόμενον, ο έντός αυτού καταδικος Μαλιόγλου ήρχισε νά κραυγάζη γοερώς και νά θηρηή. Δέν συνεικίνησε όμως καθύλου την φρουράν, ή όποια τόν έστειλε πεικνυριζόμενον, καθώς ήτο, εις τόν Εισαγγελέα, δια τά περαιτέρω.

Ο ΠΟΛΥΣ ΚΑΛΑΜΠΟΚΑΣ

Έτερος άναγνώστης μας ο εκ Σαββαίων της Ήλειας φοιτητής κ. Άθανάσιος Μπουγονικόλης, έχων ύπ' όψει του τά γραφέντα εις τό «Μπουκετο» περί του περιφημου γόητος και άπίστευτου Καλαμποκά, μάς γράφει εκειθεν ότι ο περιφημος αυτός ψευδοπροφήτης εύρίσκειται ήδη εις την Ήλειαν. Μάς πληροφορεί δε επί πλέον ότι ο Καλαμποκάς καταγεται, ως λέγει ο ίδιος, εκ του χωρίου Μαγούλα, του Δήμου Ήλιένης της Ήλειας. Ό ψευδοπροφήτης και γόης, ο άναστατάσας άλλοτε τά γυναίκα τών Άθηνών, εξακολουθεί τό ίδιον έπάγγελμα και εις την Ήλειαν. Περιερχόμενος τας πόλεις και τά χωρία, συνάξει συνδρομάς δια την άνέγερσιν ναού, του όπολου τό όνομα θά δοθής, ως διατυνεται, παρά του Ύψίστου. Βεβαίως ειπίσης ότι εινε ο Άγιος Καλαμποκάς, ότι δύναται νά συζητη με τους νεκρούς, νά προλέγη τά μέλλοντα και νά έξερσυνή τά παρελθόντα.

Και εις την Ήλειαν ο Καλαμποκάς κατοικεί έντός σπηλαίου, πησίον του Κατακόλου και παρά τας όχθας του Πηνειού. Εις τό σπήλαιόν του μεταβαίνουν χωρία και δεσποινίδες, κομίζουσαι διάφορα φιλοδοχήματα και ζητούσαι νά μάθωσι τά πεπραμμενα των.

Νεορα χωρική, της όποιας ο σύζυγος εύρίσκειται εις την Άμερικην, μεταβασα εις τό σπήλαιον όπως πληροφορηθή παρα του ψευδοπροφήτου τον τόπον της διαμονής του και άν έπρεπε νά μεταβή προς συνάντησίν του, ήκουσε άπό τό βάθος του σπηλαίου, βροντώδη φωνήν λέγουσαν :

— "Ήξεις μόν, θνήξεις δε αύθις !.."

Η συστασις αύτη έγινε άφορμή νά μή μεταβή εις Άμερικην ή άτυχής χωρική. Εις τό τεράστιον ρυπαρόν διασκήμιον τό όποϊόν ο Καλαμποκάς φέρει διαρκώς άνηρημένον εις τόν όμιόν του φιλοξενείται κατ' αύτάς και μία αυτόγράφος μηνυσις έναντίον του «Μπουκετου», δι' όσα περί αυτού έγγραψε.

Αυτά περί Καλαμποκά, του όποϊου επικαλούμεθα τας.. εύλογίας ύπερ ήμών και των άναγνώστων μας.

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ εις καλήν τιμήν βιβλία παντός είδους και βιβλιοθήκας. Πληροφορία εις τά γραφετά μας.